

Forshus 10 Sep. 1924.

226 12

Kära lilla Mina!

Med dessa ord beder jag att få
sända Dig mitt varma deltagande
i den saknad Du helt villst kän-
na då din bästa vän och ditt hemms
goda tonste lemnat det jordiska.
För Adolf och mig var det en kär
pligt att kunna få visa vår tak-
samt mot den döde för den vän-
lighet vi fått af henne mottaga un-
der 40 år, genom att öfverleva
jordfästningen. Det blef ett minne

sa vackert och fridfullt som vi fingo
mottaga af den stunden. Ant förändras
sig i en stämning af helg, en varm,
vacker solskensdag spred glans öfver
landskapet och surt i träden, vaggade
till ro, det enkla lilla templet i sin
blomsterkrud talade sitt stilla,
högljunga språk till oss, och sedan
skymtade af Erikklund från tåget
då minnen från den glada ungdom-
men gleds förbi. I dag ha vi
regn och höst blätt, stor kontrast
mot gårdagens skönhet.

Då Ellen var snäll och tänkte på mig
med ett telefonmeddelande, fick jag
äfrun höra, att Du i nästa månad
äter ner till Schweiz för att fylla =

borde arbetet som Du önskar att själv
lägga hand vid. Vi sitta som vanligt
länge kvar på landet höstetid och får
troligen ej råka Dig något innan afresan
och önskar jag Dig då arbetsglädje och
tröstad under den viltelke utomlands.
Vår sommar har varit god och hemmet
fullt af barn och barnbarn och
deras bästa vänner, så vi ha haft
sällskap och kunnat vara den till-
tjänst på många vis. Den sedvaste
del af sommaren har arbetet med
periclasning varit stäng, så harvt
jag kommit i mitt hem har jag njutit
af ungdom med lek och laro öfver.
Gösta Nösk har prelekat några gånger
i vår kyrka till ombytte med studier af grekiska.

Saknaden efter min sväns, trofaste
svägerska, som är stor, och hennes barn
ligga mig om hjertat, de behöfve så väl
moderns kärleksfulla hjälp.

Adolf lämnar dig många hellsningar
genom din tillgifne kusin
Augusta.